

Berlin 2007

De senere år har der altid været et eller andet der gik galt med busturen, men i år har Euroline indgået et samarbejde med Säftebussen, og alt kørte bare perfekt. De tidligere busture er lidt som gamle soldaterhistorier, imens det står på er det knap så sjovt, men bagefter er det med til at give kolorit på turen ☺

Der var et år hvor Säftebussen havde overbooket, og selv om de pænt spurgte de andre rejsende, om der var nogle der ville stå af og komme GRATIS med bussen senere på dagen, var der ingen respons. Det betød, at 3 af vore medlemmer fik en taxa til Gedser færgehavn, hvor de så kunne komme med bussen resten af turen.

Sidste år var nok den værste og mest dramatiske vi har oplevet. Udturen gik rigtig godt, men på hjemturen fortalte chaufføren, at han ville sætte os af i Rostock, fordi han skulle retur til Berlin. Der ville dog straks efter komme en anden bus og samle os op, og køre os den sidste km til færgen, og derefter mod København. Efter ca. 15 minutter kom der også en bus, men chaufføren kunne fortælle, at han ikke havde flere tomme pladser og i øvrigt ikke kørte for Säftebussen, og at den bus der skulle samle os op var blevet stoppet af politiet for at køre for hurtigt.

Der var færgeafgang kort tid efter og chaufføren foreslog, at vi skulle hanke op i bagagen og skynde os omborg på færgen inden den sejlede. Heldigvis kom der en intern færgebus som kørte os direkte til færgen hvor vi tumlede ombord, hvorefter færgen 10 sekunder efter sejlede mod Danmark. Den flinke chauffør lovede at finde ud af hvordan vi nu skulle komme hjem. Ca. 10 minutter før vi var i Gedserhavn kom han med nyt. Vi skulle gå fra borde og på et givent sted ville der komme en bus og samle os op. Det var lidt med bævrende hjerter vi begav os fra borde, men han var heldigvis en ærlig mand, for der kom 2 busser som vi blev fordelt på, og derefter fragtet til Valby ... jubii.

Nå, men i år har Berlin været anderledes end det plejer, dels fordi vejret har været en del skiftende, sol, regn og blæst, men jeg måtte også opgive at komme til at løbe. En forstuvet fod 14 dage tidligere var ikke helt i orden, og når vejret er så efterårsagtigt og med den mængde vand på vejen ... ja så måtte min deltagelse blive som hepper i år.

Piece of cake ville de fleste tænke, men nej, det er ikke spor afslappende at være hepper. Jeg fik lov til at følges med Anette og hendes søn Daniel, og de havde udset sig 3 poster som kunne nås på cykel. På kortet så det ganske nemt ud, men det var sørme stressende at cykle op af Berlins gader i blæst og masser af regn, og cykelstier er der ikke alt for mange af, og masser af biler der bestemt ikke er vant til cyklister. Så vi måtte tit tage turen på fortovet ind imellem de gående, og nej de bliver ikke sure ... sådan er vilkårene i Berlin, men underligt var det. På den anden side var det meget godt at vi skulle cykle til flere poster, det gav trods alt varmen.

Anette og jeg følte os for øvrigt lidt teenager agtige, fordi da vi hentede Jens Ø. ikke langt fra målområdet, havde vi 2 cykler og var 3 personer. Det betød at vi skiftedes til at sidde på bagagebæreren, og det var faktisk også hårdt, selvom jeg har en OK polstret bag ☺

RESPEKT til alle de heppere der har været med igennem årene, og til slut vil jeg bare sige, at jeg glæder mig til at løbe Berlin maraton på mine rulleskøjter til næste år.

Tak til alle for jeres selskab og endnu en dejlig tur til Berlin.